

Bruxelles, 12.2.2019
COM(2019) 77 final

2019/0037 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și doua sesiuni a Comisiei privind stupefiantele, în ceea ce privește adăugarea unor substanțe pe lista din tabelele anexate la Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comisiei privind stupefiantele (CND) în legătură cu adoptarea preconizată a modificărilor tabelelor anexate la Convenția Organizației Națiunilor Unite (ONU) din 1988 contra traficului ilicit de stupefiant și substanțe psihotrope, pe baza recomandărilor Organului Internațional de Control al Stupefiantelor (INCB).

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția Organizației Națiunilor Unite (ONU) din 1988 contra traficului ilicit de stupefiant și substanțe psihotrope

Convenția Organizației Națiunilor Unite (ONU) din 1988 contra traficului ilicit de stupefiant și substanțe psihotrope (denumită în continuare „convenția”) urmărește să promoveze cooperarea între părți, astfel încât acestea să poată aborda mai eficient diferitele aspecte ale traficului ilicit de stupefiant și substanțe psihotrope care au o dimensiune internațională. În îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul convenției, părțile iau măsurile necesare, inclusiv măsuri legislative și administrative, în conformitate cu dispozițiile fundamentale ale sistemelor lor legislative interne.

Convenția a intrat în vigoare la 11 noiembrie 1990.

UE¹ și statele sale membre sunt părți la convenție.

2.2. Comisia privind stupefiantele (CND)

CND este o comisie a Consiliului Economic și Social al ONU (ECOSOC), iar atribuțiile și competențele acesteia sunt stabilite, între altele, în convenție. Comisia este constituită din 53 de state membre ale ONU alese de ECOSOC. 11 state membre ale UE sunt în prezent membre cu drept de vot ale CND. Uniunea are statut de observator în cadrul CND.

Luând în considerare observațiile prezentate de părți, precum și observațiile și recomandările INCB, a cărui evaluare este determinantă în ceea ce privește aspectele științifice, și ținând seama în mod corespunzător de orice alți factori relevanți, CND poate decide cu o majoritate de două treimi din membrii săi să introducă o substanță în tablele anexate la convenție.

2.3. Actele avute în vedere de CND

În perioada 14-22 martie 2019, în cadrul celei de a șaiszeci și doua sesiuni, CND urmează să adopte decizii de modificare privind adăugarea a patru substanțe în tablele anexate la convenție (denumite în continuare „actele avute în vedere”), și anume glicidatul de metil 3,4-MDP-2-P („glicidat de PMK”), acidul glicidic de metil 3,4-MDP-2-P („acid glicidic de PMK”), precum și alfa-fenilacetoacetamida (APAA) și acidul iodhidric.

În conformitate cu Convenția ONU, deciziile CND devin obligatorii, cu excepția cazului în care o parte a solicitat ECOSOC revizuirea deciziei în termenul-limită aplicabil². Deciziile ECOSOC în materie sunt definitive. Actele avute în vedere vor deveni obligatorii pentru părți

¹ Decizia Consiliului din 22 octombrie 1990 privind încheierea în numele Comunității Economice Europene a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiant și substanțe psihotrope (JO L 326 din 24/11/1990, p. 56).

² Articolul 12 alineatul (7) din Convenția ONU din 1988

în conformitate cu articolul 12 din convenție, care prevede următoarele, în părțile sale relevante:

„Orice decizie luată de către comisie în virtutea prezentului articol este comunicată de către secretarul general tuturor statelor și altor unități care sunt părți la prezenta Convenție sau li se conferă dreptul să devină, cât și organului. Ea intră în vigoare definitiv pentru fiecare parte la 180 de zile după data comunicării sale.

Deciziile luate de comisie, în virtutea prezentului articol, sunt supuse consiliului pentru revizuire, dacă una dintre părți prezintă o solicitare în cele 180 de zile ce urmează după data notificării lor. Cererea trebuie să fie adresată secretarului general și însoțită de toate informațiile adecvate care o motivează.

Secretarul general comunică copia cererii și informațiilor adecvate comisiei, organului și tuturor părților, invitându-le să-și prezinte observațiile în termen de 90 de zile. Toate observațiile primite sunt comunicate consiliului.

Consiliul poate confirma sau anula decizia comisiei. Decizia sa este comunicată tuturor statelor și altor entități, care sunt părți la prezenta Convenție sau sunt pe cale să devină, comisiei și organului.”

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

La 19 decembrie 2018, comisia a fost informată că INCB recomandă adăugarea a trei substanțe, și anume glicidatul de metil 3,4-MDP-2-P („glicidat de PMK”), acidul glicidic de metil 3,4-MDP-2-P („acid glicidic de PMK”) și alfa-fenilacetoacetamida (APAA) în tabelul I anexat la convenție. În ceea ce privește o a patra substanță, și anume acidul iodhidric, INCB nu recomandă ca aceasta să fie plasată sub controlul convenției.

Potrivit evaluării efectuate de INCB, trei substanțe, glicidatul de metil 3,4-MDP-2-P („glicidat de PMK”), acidul glicidic de metil 3,4-MDP-2-P („acid glicidic de PMK”) și alfa-fenilacetoacetamida (APAA) sunt utilizate frecvent la fabricarea ilicită a MDMA și a substanțelor conexe; a 3,4-MDP-2-P și, ulterior, a MDMA și a substanțelor conexe; și, respectiv, a amfetaminei și metamfetaminei. Există dovezi potrivit cărora volumul și amploarea producției ilicite a acestor stupefiante și substanțe psihotrope constituie probleme grave de sănătate publică sau probleme sociale, astfel încât să se justifice plasarea acestor substanțe sub control internațional. În ceea ce privește cea de-a patra substanță, și anume acidul iodhidric, INCB este de părere că controlul internațional nu ar fi eficient în reducerea disponibilității metamfetaminei și a amfetaminei fabricate în mod ilicit.

Fabricarea ilegală a MDMA - și a substanțelor conexe -, precum și a metamfetaminei și amfetaminei reprezintă o problemă gravă în Uniune. Aceste stupefiante și substanțe psihotrope fabricate ilegal cauzează probleme sociale și de sănătate publică grave în Uniune. În plus, grupurile infracționale organizate din Uniune exportă, de asemenea, ilegal aceste stupefiante și substanțe psihotrope către țări terțe.

Prin urmare, statele membre ale Uniunii ar trebui să exprime în cadrul CND o poziție în favoarea adăugării glicidatului de metil 3,4-MDP-2-P („glicidat de PMK”), a acidului glicidic de metil 3,4-MDP-2-P („acid glicidic de PMK”) și a alfa-fenilacetoacetamidei (APAA) în tabelul I anexat la convenție și în defavoarea plasării acidului iodhidric sub controlul convenției.

Modificările aduse tabelelor anexate la convenție au repercusiuni directe asupra sferei de aplicare a legislației Uniunii în domeniul controlului precursorilor drogurilor, deoarece

substanțele adăugate în tabelele anexate la convenție trebuie să fie incluse în legislația Uniunii³. Comisia a fost împuternicită să adopte acte delegate pentru a asigura acest lucru.

4. Temei juridic

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire *„a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”*

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE se aplică indiferent dacă Uniunea este sau nu membră a organismului în cauză sau parte la acord⁴.

Conceptul de *„acte cu efecte juridice”* include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care *„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”*⁵.

4.1.2. Aplicarea în cazul în discuție

Comisia privind stupefiantele este un organism instituit printr-un acord, și anume prin Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiant și substanțe psihotrope.

Actele pe care Comisia privind stupefiantele este invitată să le adopte sunt acte cu efecte juridice. Actele avute în vedere vor fi obligatorii în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiant și de substanțe psihotrope și sunt în măsură să influențeze în mod decisiv conținutul legislației UE, și anume Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Uniune și țările terțe și Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor. Motivul este acela că modificările aduse tabelor anexate la convenție au repercusiuni directe asupra sferei de aplicare a legislației Uniunii în domeniul controlului precursorilor de droguri, deoarece substanțele adăugate în tabelele anexate la convenție trebuie să fie incluse în legislația Uniunii.

Actele avute în vedere nu completează și nu modifică cadrul instituțional al acordului.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

³ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Uniune și țările terțe (JO L 22, 26.1.2005, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, 18.2.2004, p. 1).

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, Cauza C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctul 64.

⁵ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, Cauza C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actelor avute în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actele avute în vedere urmăresc două obiective sau includ două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea în cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actelor avute în vedere se referă la politica comercială comună.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 207, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. PUBLICAREA ACTELOR AVUTE ÎN VEDERE

Întrucât actele Comisiei privind stupefiantele vor modifica tabelele anexate la Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, este oportun ca acestea să fie publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptarea lor.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaiszeci și doua sesiuni a Comisiei privind stupefiantele, în ceea ce privește adăugarea unor substanțe pe lista din tabelele anexate la Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1988 contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope (denumită în continuare „convenția”) a intrat în vigoare la 11 noiembrie 1990 și a fost încheiată în numele Comunității Economice Europene prin Decizia 90/611/CEE a Consiliului⁶.
- (2) În conformitate cu articolul 12 alineatele (2)-(7) din convenție, pot fi adăugate substanțe în tabelele anexate la convenție în care sunt enumerați precursorii de droguri.
- (3) Cu ocazia celei de a șaiszeci și doua sesiuni care urmează să se desfășoare în perioada 14-22 martie 2019 la Viena, Comisia privind stupefiantele ar trebui să ia o decizie privind adăugarea a patru noi substanțe în tabelele anexate la convenție.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comisiei privind stupefiantele, cu ocazia celei de a șaiszeci și doua sesiuni, care va avea loc în perioada 14-22 martie 2019 la Viena, întrucât deciziile vor fi obligatorii pentru Uniune și vor influența în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, și anume Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri dintre Uniune și țările terțe⁷ și Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor⁸.
- (5) Potrivit evaluării Organului Internațional de Control al Stupefiantelor, trei substanțe, glicidatul de metil 3,4-MDP-2-P („glicidat de PMK”), acidul glicidic de metil 3,4-MDP-2-P („acid glicidic de PMK”) și alfa-fenilacetoacetamida (APAA) sunt utilizate frecvent la fabricarea ilicită a MDMA și, respectiv, a substanțelor conexe; a 3,4-MDP-2-P și, ulterior, a MDMA și a substanțelor conexe și, respectiv, a amfetaminei și metamfetaminei. Există dovezi potrivit cărora volumul și amploarea producției ilicite a acestor stupefiante și substanțe psihotrope constituie probleme de sănătate publică sau probleme sociale grave, astfel încât să se justifice plasarea acestor substanțe sub

⁶ JO L 326, 24.11.1990 p. 56

⁷ JO L 22, 26.1.2005, p. 1

⁸ JO L 47, 18.2.2004, p. 1

control internațional. În ceea ce privește cea de-a patra substanță, și anume acidul iodhidric, Organul Internațional de Control al Stupefiantelor consideră că controlul internațional nu ar fi eficient în reducerea disponibilității metamfetaminei și a amfetaminei fabricate în mod ilicit. Fabricarea ilegală a MDMA - și a substanțelor conexe -, precum și a metamfetaminei și amfetaminei reprezintă o problemă gravă în Uniune. Aceste stupefiante și substanțe psihotrope fabricate ilegal cauzează probleme sociale și de sănătate publică grave în Uniune. În plus, grupurile infracționale organizate din Uniune exportă, de asemenea, ilegal aceste stupefiante și substanțe psihotrope către țări terțe.

- (6) Poziția Uniunii urmează să fie exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Comisiei privind stupefiantele,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a șaizeci și doua sesiuni a Comisiei privind stupefiantele este următoarea:

- glicidatul de metil 3,4-MDP-2-P („glicidat de PMK”), acidul glicidic de metil 3,4-MDP-2-P („acid glicidic de PMK”) și alfa-fenilacetoacetamida (APAA) trebuie să fie incluse în tabelul I anexat la convenție;
- acidul iodhidric nu trebuie să fie plasat sub controlul convenției.

Articolul 2

Poziția menționată la articolul 1 este exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Comisiei privind stupefiantele.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*